

а делфійски тѣ жрецы зарѣчали да кажѣтъ на Креза, че тѣ никакъ не го излѣгали: и че дѣйствително едно голѣмо царство са загуби, но тѣ не сѣ казвали, че ще са загуби именно персидско то. — Отъ тогасъ Крезъ при-
дружавалъ Кира во всички тѣ му походы, като пріятель и неговъ съвѣтникъ.

6.

Като покорилъ почти сички тѣ народы на Азія, Киръ пожелалъ да подложи подъ власть та си и Гърцы тѣ, които обитавали на западно то поморіе. Въ по преднѣ време, Киръ имъ предлагалъ своя съюзъ, но тѣ доста дързко го отхвърлили и щели даже да са съединѣтъ съ Креза. Киръ имъ предложилъ на размышленіе слѣдующа та басня: „Веднѣжъ единъ рыбаръ сѣдѣлъ на брѣга, свирѣлъ съ свирка и мамялъ тѣй рыба та да играе. Но рыба та не обрѣщала вниманіе на него. Тогасъ рыбаръ тѣхъ хвърлилъ съ мрежа та и изловилъ сичка та рыба. И като ѣкъ извадилъ на сухо, рыбы тѣ зели да са мѣтатъ, а той имъ рекълъ: „Сега играйте, но като ви свирѣхъ напредъ не рачахте?“ И съ азіатски тѣ Гърцы са случило ежщо то, кое то съ рыбы тѣ. Киръ проводилъ противъ тѣхъ одного отъ свои тѣ полководцы, кой то ги побѣдилъ и покорилъ на своя царь. А самъ си Киръ съ голѣма войска нападнѣлъ на ассирійско то царство и обсадилъ Вавилонъ. Но не было възможно да преземе съ сила този голѣмъ градъ, обграденъ съ много ѣки стѣны, и Киръ го презелъ съ хитрость. Въ една тъмна ноць, кога то Вавилоняны тѣ празнували нѣкой голѣмъ празникъ, Киръ заповѣдалъ да отбѣжтъ воды тѣ на Ефратъ въ приготвенъ каналъ. Тогасъ рѣка та, коя то течала презъ града, станѣла плитка; войны тѣ нагазили и като влѣзли въ града нападнѣли на пирующи тѣ жители. И тѣй въ една ноць Киръ презелъ и града и голѣмо то ассирійско царство.

Но той са не задоволилъ съ туй. Кждѣ Каспійско то Море, живѣялъ единъ бѣденъ, но силенъ народъ, *Мас-*